

ПЪРВИЙ СНѢГЪ.

Въ дѣтинство-то ми, въ онуй врѣме,
 Кога животъ-тъ ни е драгъ,
 Какъ силно тупкаше срѣдце ми,
 Когато виждахъ първий снѣгъ!

На зима-та видъ-тъ суровий
 И първий студъ, и блискый мразъ,
 Хилядо радости по-нови
 Възбуждаха у менъ тогазъ.

Шийния-та си бързо стягахъ,
 И грижа што е безъ да знамъ,
 По мекий снѣгъ съ другари бѣгахъ,
 Ил' съ буци бияхме се тамъ.

О дни дѣтински, дни благи!
 О драги румени дѣца,
 Тъжи-тѣ вамъ сж непознати,
 Смѣхъ-тъ играй ви по лица.

За васъ сж пѣсни и прѣзалки,
 За васъ е шумъ, животъ и свѣтъ,
 О радвайте се дор' сте малки,
 Че нѣма радость за напредъ.

Нъ ей дѣтинство ми прѣмина
 И първий снѣгъ си пакъ вали,
 Настая студъ и тазъ година,
 Нъ туй ме вече не весели.

Азъ мисла мисла за ония,
 Които дзвонятъ на студъ-тъ,